

- SAGARRA, Josep Maria de [a cura de N. Garolera]. *Memòries I*. Barcelona: Edicions 3i4, 2003. 504 p.
- SARDÀ, Francesc. *Biologia, conservació i pesca de l'escamarlà a la Mediterrània*. Girona/Palamós: Universitat de Girona/Museu de la Pesca, 2003. 14 p.
- SARDÀ, Francesc. *La gamba, un recurs extraordinari*. Girona/Palamós: Universitat de Girona/Museu de la Pesca, 2003. 8 p.
- SIBILS, Àlex [et al.]. *Joan M. de Ribot i de Batlle*. Girona: Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, 2003. 109 p.
- SOLANA SOLANA, Miquel. *La gent de Palafrugell: població i migració del segle XV al segle XX*. Girona: Ajuntament/Diputació, 2003. 124 p.
- SUBIRÓS, Pep. *Sobre la felicitat i altres neguits*. Barcelona: DESTIND, 2003. 240 p.
- SUNYER I CAPELLA, Jordi. *Blaugrana, vermell, verd i carbassa: el futbol a Sant Feliu de Guíxols: 1985-1999*. Sant Feliu de Guíxols/Girona: Associació Gaziel/Ajuntament/Diputació, 2003. 138 p.
- TARRÉS, Josep. *El poema de Pasqua*. Girona: Diputació, 2003. 103 p.
- TERMES, Josep; COLOMINES, Agustí. *Patriotes i resistents*. Barcelona: Base, 2003. 378 p.
- TREMOLEDA, Joaquim; MINOBIS, Pep; MINOBIS, Berto. *La Garrotxa d'Empordà: Lladó-Cabanelles*. Girona: Diputació, 2003. 153 p.
- VAYREDA, Marià. *Records de la darre-ra carlinada*. Barcelona: L'Avenç, 2003. 175 p.
- VEHÍ, Montserrat [et al.]. *Itinerari geològic per Caldes de Malavella*. Girona: Universitat de Girona, 2003. 34 p.
- VERDAGUER, Pere. *Diccionari del rossellonès*. Barcelona: Edicions 62, 2003. 336 p.
- VILADIU, Pau; SALA, David. *Miànigues*. Girona: Diputació/Caixa de Girona, 2003. 96 p.
- VILALLONGA, Mariàngela [traducció de Dolores Condom, Antoni Cobos, Narcís Figueras, Lluís Lucero i Daniel Ferrer]. *Dieta secret de Johannes Burckard*. València: 3i4, 2003. 519 p.

d'octubre de 1001 pel qual Ramon Borrell, comte de Barcelona, i la seva muller, Ermessenda, fan donació a Soniefred, vescomte de Girona, de l'alou de Lloret de Mar; el document que va permetre establir i celebrar el mil·lenari de Lloret. I no sols se'n publica la transcripció, sinó també el facsímil i una traducció lliure al català que posa a l'abast dels lloretencs i lloretenques un fet clau en la creació de la seva identitat i per a la seva història.

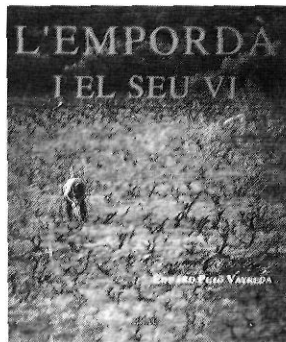
Anna Gironella Delgà
Brigit Nonó Rius

El gran llibre de la vinya empordanesa

PUIG VAYREDA, Eduard.
L'Empordà i el seu vi.
Fotografies de Francesc Guillemet.
Brau Edicions, Figueres, 2004.
118 pàgines.

Eduard Puig és un home not empordanès que s'adscriu a la penúltima generació. La seva vida pública l'ha ocupat en un doble vessant: l'enologia, amb més de trenta anys d'ofici, i la praxi ciutadana. L'acció abasta la política democràtica —ara en situació d'històric emèrit—, la docència universitària, l'exercici lliberal de la professió, la gestió pública, l'educació de

paladars, i un seguit de vinculacions amb l'associacionisme cultural. Conferenciant experimentat, presideix l'Institut d'Estudis Empordanesos i és l'*alma mater* de la Venerable Confraria de la Bóta de Sant Ferriol d'Empordà.

Tot i això, aquest activista està posseït per l'escriptura. Una de les seves vocacions és el periodisme. Ha conreat l'article d'opinió i la literatura d'observació. Del *coupage* entre vi i les lletres va elaborar unes excelses *Homilies de la Bóta* que apleguen els seus pregons per viles i ciutats de les dues Catalunyaes i fins més enllà.

L'Empordà i el seu vi ha estat tractat per l'autor contemporani que podia fer-ho millor, amb garantia i qualitat. Ens trobem davant un escriptor amb tremp que sap de què parla, i que coneix com pocs tots els ets i uts del fruit de la terra i del treball dels homes. Afortunadament, l'obra editada per Jenar Fèlix defuig l'estàndard del llibre objecte. El text es basteix

intel·ligentment, amb estil, dosis d'humor fi i la murrieria que caracteritzen l'autor. Diguem-ho tot: el darrer llibre d'Eduard Puig és quelcom més que un assaig de la vinya, és un compendi de cultura empordanesa.

D'altra banda, el fotògraf Francesc Guillemet ha fet un treball gens convencional. Reporta unes imatges creïbles, gens truculentes ni amanerades. Porten al paisatge real, sense falsificacions. Al capdavant, les fotografies i el text no entren en competència.

Nota de cata: Llenguatge viu enriquit amb la personalitat pròpia de la viticultura del país. Text llegidor, delicat, culte, senyoriol. Fotografies ben estructurades i respectuoses amb la terra i la gent que en viu. Disseny elegant, contundent i d'amplitud sensorial.

Eduard Puig afirma: «El vi de l'Empordà ens deixa als ulls la llum del país i al cor el sentiment d'amistat». Quelcom que ens han llegat per sempre amb fidelitat i emoció. Ara ens cal restar a l'expectativa del tractat de cuina comarcal que mig anuncia al llibre, tot i que insistim a reclamar-li unes memòries cíviques amb aromes de garnatxa.

Carles Sapena

